

18

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה

[ארכיב]

לקראת ישוב גיוס

SL

169-0

תיק מס'

כרך 2: 169-0

שם תיק: לשכת ראש הממשלה מנחם בגין - מקומות ישוב
שונים - כללי. כרך ב'

גל-23/12856

מזהה פיוז:

מזהה פריט: R00047jw

כתובת: 2-106-8-7-6 תאריך הדפסה: 10/02/2022

ירושלים, ד' באב התשס"ב
26 ביולי 1982

169-0

לכבוד
מר טילה גל
יו"ר המועצה העזרית
גוש עציון
דאט מרי חכרון 90940

מר גל הנכבד,

הריני מאשר כבודך את קבלת מכתבן סיום ה-11
ביולי 1982, שהגיע למשרדנו ב-20 ביוני. מרבין מכיר
את דבריו לעיון ראש הממשלה ולהצגתו לבו. כמו כן
אשלח העתק מן המכתב לדו"ר ועדת הכרית לענייני המושבות.

מ. ב. ר. כ. ה.

י. קרישאי
סגן לראש הממשלה

ירושלים, י"ב טבת תשמ"ב
20 ביולי 1982

169-0

לכבוד
מר פולה גל
יו"ר המועצה האזורית
גוש עציון
ראר הרי חכרון 90940

מר גל הנכבד,

הריני מצטרף בהודעה את קבלת כהונת סיוט ה-11
ביולי 1982, כחגיו למטרדנו ב-20 ביו. ברצון אביא
את דברייך לעיון ראש הממשלה ולהחלטתו לכך. כמו כן
אפלה העתק מן הסכתב ליו"ר ועדת תשרים לענייני החיטבות.

ב ב ר כ ה,

י. קרישאי
מנהל לשכת ראש הממשלה

1. The first part of the paper
describes the general situation
of the country.

2. The second part

describes the general situation
of the country. The third part
describes the general situation
of the country. The fourth part
describes the general situation
of the country.

THE END OF THE WORLD

ירושלים, ו' באב התשס"ב
26 ביולי 1982

169-0

אלו יו"ר ועדת המרכז לענייני החישובות

במצורף מכתבו של מר שילה גל, ראש הסוכנות האזורית
גוש עציון, אל ראש הממשלה.
אודה לך אם תשיב לו במישרין.

מ ב ר כ ה,

י. קרישאי
מנהל לשכת ראש הממשלה

ירושלים, י' באב תשס"ב
26 ביולי 1982

169-0

אלו יו"ר ועדת השרים לעניני המושבות

במצורף מכתבו של מר מילה גל, ראש המועצה האזורית
גוש עציון, אל ראש הממשלה.

אודה לך אם תשוב לו במישרין.

בברכה,

ג. קרישאי
מנהל לכתב ראש הממשלה

לסבת סר החינוך והתרבות
ב"ה, כ"א בתמוז התשמ"ב

12 ביולי 1982

לכבוד

מר יחיאל קדישאי

מנהל לשכת רה"מ

שלום רב,

שר החינוך והתרבות בקשני להעביר באמצעותך
את המכתב הר.ב. אל רה"מ.

בכבוד רב,

בן ציון דל

עוזר השר

מועצה אזורית
גוש עציון
11.7.82 תאריך

חלוקת
אלמור
אפרת
הר-גילה
מנחם-ציון
מנחם-עז
ראש-עין
הקצה

לכבוד
ראש ממשלת ישראל
מר מנחם בגין.
ירושלים.

ראש ממשלה נכבד.

הנידון: אישור הממשלה להקמת ישוב ליד ההרודיון.

היום, כ' בתמוז תשמ"ב, הינו יום השבעה להרצחו של דוד רוזנפלד הי"ד
באתר ההרודיון - נכדו של אלכס וויל ז"ל, מי שהיה מראשי חרות בארה"ב.

לפני שבוע, מיד לאחר ההלוויה, עלו חבריו מהישוב תקוע, והקימו, באישור
שר הבטחון, ישוב בסמוך לאתר ההרודיון, על אדמת מדינה. (בתכניות הפיתוח
של האזור מתוכנן הקמת ישוב באזור).

בכך אנו רואים את תשובת עם ישראל למעשה רצח נתעב זה.

במקביל פנינו לקבלת אישור רשמי מועדת שרים להתישבות.
מכיון שאישור הועדה מתמהמה הריני פונה לכב' לעשות לאישור הממשלה להקמת
ישוב קהילתי בן 250 משפחות, שעיקר פרנסתו תהיה בפיתוח ההרודיון כאתר תירות
על כל מרכיביו.

כרגע מתגוררות בישוב כ- 15 משפחות על טפס.

בצפיה לאישור הממשלה.

בברכה נאמנה,

שילה גל

ראש המועצה.

1. The first part of the report is a general description of the project and its objectives.

2. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study.

3. The third part of the report is a discussion of the results of the study.

4. The fourth part of the report is a conclusion and a list of references.

5. The fifth part of the report is a list of appendices.

6. The sixth part of the report is a list of figures.

7. The seventh part of the report is a list of tables.

8. The eighth part of the report is a list of abbreviations.

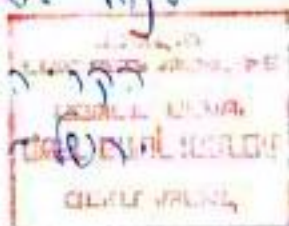

לשכת שר החינוך והתרבות

ארכיון

ד"ר יחיאל קבילי

מנהל לשכת ההג

מוכירות הממשלה

תשס"ב:

[illegible]

H. L. GREVENS

Ed. Robeynsbeek 59

3290 Diest - Belgium

Diest, le 6 janvier 1981

Dear Mr. Begin,

It is my aim to build
settlements on other planetary systems
and not to assault, attack, or otherwise
harm the state of Israel.

Yours very sincerely,

[Redacted signature]

8

To Mr Begin
Israeli prime minister.
Tell-aviv
Israel

1001-02-12
W.L.U.

~~אשר~~

2, 3, 8

169-0

6 III, 1981

הנאמן: תכנית

כצבור של חצי אב"ב אחד
בתאריך 18.2.81

אשר לא הוצג תמורה
מלאה ומפורטת כפי שמצוין
במכתב הנ"ל.
אף"כ אב"ב באם יסדיר
ע"נ זה דיוקנם האפשרי

ל

ישראל ISRAEL + נדנית דואר CARTE POSTALE

EXPÉDITEUR

פיקוד

פיקוד

לכ

ראש הממשלה מנחם בגין /

משרד רו"מ

בקרית 'רוש' ס

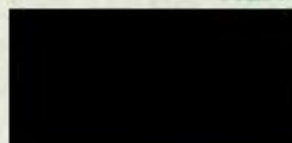
פיקוד

פיקוד

ירושלים, כ"ה באדר א' התשמ"א
1 במרץ 1981

169-0

לכבוד

מר [redacted] היקר,

הריני מאשר בתודת את קבלת מכתבך מיום א-18 בפברואר
1981.

כימינו אלה (שלא כבימי חביל"וים והחלוצים הראשונים),
כשרם יוקם ישוב יש לראווג לתשתית, כלומר: יישור השטח,
כבישים, חשמל, מים מבני העשיה ועוד ועוד. ההשקעה בכל
הרבהים האלה עולה בהרבה על זו הכרוכה בעצם הקמת המבנים.
לידיעתך, המתנחלים גם אינם מקבלים את בתיהם חינם אלא
משלמים עבורם.

מובן מאליו שאביא את דברייך לעיונו ולתשומת-לבו של
ראש-הממשלה.

בכבוד רב וכברכה,

י. קדישאי
מנהל לשכת ראש-הממשלה

18.2.81

16.9-0

24.11.1981

שטראס

רוב האש משלם

מר מנחם דב'ן שלמה

ד"ר

מה דעתך אודות האש המשלם

על שירותי המדינה והתחלואות

והוא: שמצד אחד ניתן השלם והתחלואות

חופשית בכל המקומות האפשריים;

אבל מי לבואת מסוין ואכן אכן

עליו למכור את ביתו הנכס

ובכסף זה יבנה את עצמו ביחיד ושמו

במובן שהכסף שיתקבל כתוצאה מכך

יכלו לשקור לשיקום שיכבדו התחלואות

אזקל מכה תשובה גמלה ומפורטת

על העיון זה!

דמועה מראש

(36)

5f

הוא ממשיך

מחפץ קצ' /
שנה הוא ממשיך

הקרה
ר' ר' פ

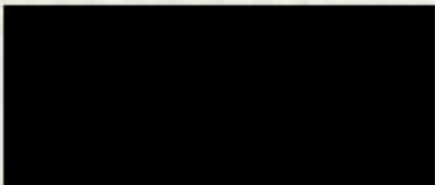
מ.ד.ק.

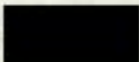
24-02-1981

נבדק

Jerusalem, 30th. June, 1980.

169-0

Dear Mr.

The Prime Minister has asked me to thank you for your letter of June 8th. 1980, and for your expressions of support and solidarity in our just and historic cause. *For*

With best wishes,

Sincerely yours,

Miss Yona Klimovitzky
Personal Assistant to the
Prime Minister

Fr sup of solidarity,
Just and historical cause
at heart etc

B"H

Menachem Begin
Prime Minister
State of Israel

25 VI. 1980
169-8

Dear Mr. Begin:

I have before me today's New York Times in which David Shipler condemns Israeli efforts to build new settlements on the west bank. It is a front page article. And it covers most of the first page of the most important section of the Sunday New York Times. This article is a serious affront to Jews everywhere for whom history is a living thing and for whom Jewish Destiny is more important than life itself.

Also before me is last week's Jerusalem Post in which Shlomo Avineri write an article called "History versus Security" in which he neatly concludes that you choose to neglect the security of the State of Israel just so that you can enjoy the historical sites of the west bank, whereas Avineri neatly chooses to secure the State by discarding history. He apparently sees "security" only in the light of tank divisions and troop barracks, and shows no interest whatsoever in a deeper spiritual integrity for which Israel is more to a Jew than France is to a Frenchman or than Switzerland is to a Swiss.

We must never forget that the Jewish Bible is more than Homer's Illiad. This book of all books is more than important to the one billion Christians in the world. It is more than important to all the Christian countries of the free Western World. Thomas Jefferson and Benjamin Franklin and George Washington were all very well versed in their "Old Testament". Their Biblical views are the heart and soul of such documents as the Declaration of Independence and the Constitution of the United States of America.

Mr. Prime Minister, you must continue to battle courageously for more settlements on the West Bank. You must redouble your efforts to secure for the Jewish People what is rightfully ours. You must not give in an inch. These principles must not be watered down. Even if they threaten to remove you from office you must still persevere. Let not your heart be weakened. All of your political adversaries fear you and silently and privately revere you. Nothing is more terrible to them than "one single man who has conviction". Nothing makes them more furious than to know that there exists one politician in the State who maintains his dignity and lives by a credo.

(next page)

File
51
706-80

(continued)

(2)

Let me remind you that men like Isaiah and Jeremiah and Hoshea may have apparently died with unfulfilled lives. Some may argue that from a "realistic" viewpoint their actual effect on the Kings of their generations and the politics of their times was negligible. However, history vindicated them. And it is impossible to consider a free western world today without them and their heroic deeds and their heroic words. It is only through men such as themselves that we free people today can comprehend and make intelligible the events of the past, and the direction that we must live by.

Men like Avineri are leading our people astray today. They continually pride themselves in being "practical, realistic, and logical". If they had wisdom they could quickly see that Jewish History is unique in the histories of the nations in that there are few logical dynamics, and almost every realistic historical rule is broken. The Greeks were logical, and the Romans were realistic!

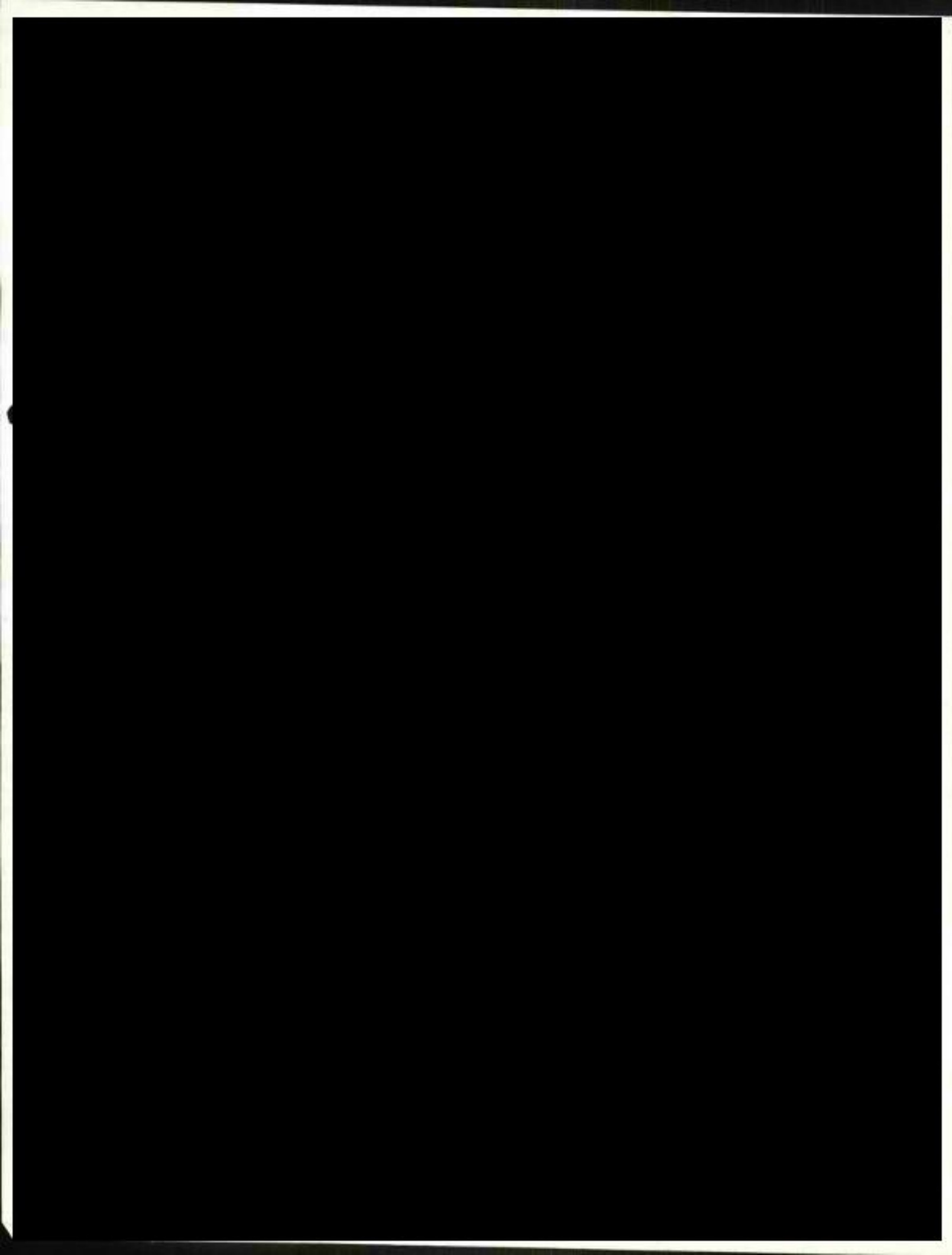
If The State of Israel should ever give up the settlements of the West Bank, it would be the beginning of the end for her.

YAY 4WZZ

Sincerely,

P.S. Avineri says "There is a consensus that Jerusalem should remain united." yet he gives no realistic or logical reason for it.

Menachem Begin
Prime Minister
~~The Knesset~~
Jerusalem
ISRAEL

271

VIA AIR MAIL

VIA AIR MAIL

30 July 1980

The Rt. Hon. Monachim Begin
The Knesset
Jerusalem, Israel

10 VIII. 1980
169-0

Dear Mr. Begin:

I would like to express my concern over the establishment of Israeli settlements on the West Bank and Gaza. I fear that by establishing these settlements you are creating a situation of instability which will present an arena for violence and a threat to world peace for generations to come.

The situation on the occupied territories is markedly similar to the Anglo-Irish situation of four hundred years ago. England conquered and occupied Ireland to remove a threat from the "barbarians" and to exploit Ireland's natural resources, just as your country captured areas of Egypt and Jordan. The justifications were the same, national security, "to the victors go the spoils" and all that.

In the northern area of Ireland, resistance was strongest, so England established the infamous "plantation". This was a massive settlement of Scottish and English Protestants established to subjugate and "stabilize" the native (and hostile) Catholic population. This historical situation sounds remarkably like Israel's establishment of Jewish-Israeli settlements in Arab-Islamic areas.

History shows that the English plan didn't benefit the English, but became a quagmire for them. The English Protestant and Irish Catholic populations remained distinct, segregated and hostile to each other. Understandably, the Irish resented the English usurpers. However, after a generation in Ulster, the descendants of the English began to regard the area as their homeland also. Therefore, for generation after generation

the two groups hated each other, regarding the others as usurpers and ingrates. The friction and hostility between these two groups has been evident throughout history, is evident today, and will probably remain forever.

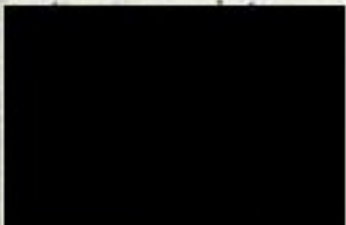
If your country insists on re-enacting this historic blunder, then I'm afraid you'll establish a reign of eternal hate and prejudice. The area has the potential to become a tragic land of hostility and senseless bloodshed. You, of all people, should realize that Jews and Arabs will never live together peacefully under one government. Even if Israeli settlements are established, and the area becomes independent or falls under another government in the future, the situation would remain the same. Your plan will never allow for stability.

I hope you and your government will consider what I have said. You may well argue that since I am neither Jewish nor Israeli that my opinions are of no consequence. However, I am Northern Irish in descent and don't want to see another country subjected to the kind of self-perpetuating violence and prejudice such as is rampant in Ireland.

There is an old axiom "Those who refuse to learn from the past are doomed to repeat it." As a world leader, you have responsibilities to your people, your country, the world and the future. Please consider the long range results of the actions of your government.

Thank you Mr. Prime Minister for taking the time to consider my opinions. I remain,

Yours truly,

forbidden Arabs to bore new irrigation wells in their own soil.

Predictably, a rising tide of violence is following the settlers almost everywhere, and already deaths have occurred around Hebron, southernmost city of the West Bank, where the Kiryat Arba settlement was founded in 1970 with initial plans to accommodate some 300 people. Now it has become a fortress-like town of more than 2500 surrounded by barbed wire and floodlights.

Last year, tension in Hebron reached the point where Arab youths began carrying sacks of stones to pelt Israeli vehicles. That brought out armed Israeli vigilantes from Kiryat Arba who patrolled the town's streets. A few miles up the road, at the little market town of Halhul, Kiryat Arba settlers passing through opened fire on Arab demonstrators and killed two high-school students.

Halhul has long been a thorn in the flesh of Israeli-occupation authorities, partly because of its defiant Arab mayor Mohammed Milhem, who argues the Palestinian case with an eloquence that strikes a chord inside Israel itself. On his desk is a letter from an Israeli soldier, his leg now paralyzed from a combat wound, who dreamed of peace between Arab and Jew. The writer had bitter words for "the settlers who deem it right to uproot a peasant from his land and pitch a tent . . . I respect you and the way you have put forth your people's cry for independence . . . Yours sincerely, N. Goodman."

Soldier Goodman is not alone in

his anguished cry for a halt in the settlement movement. A vocal and articulate minority of Israelis—including a good many members of the Knesset (parliament)—supports the budding Peace Now movement, which took root early in 1978 when both the government and opposition parties seemed reluctant to follow up Sadat's peace overture.

"Here was a historic opportunity for peace between Arab and Jew," says one of Peace Now's founders, Omri Padan, "and we were letting it slip through our fingers." So Padan and some 350 other reserve soldiers and officers in Israel's armed forces sent a petition to Begin demanding flexibility in government policy to keep the peace movement rolling. "We were ready to give up territory on all fronts, including the West Bank, in exchange for a guarantee of our security, and we told the Prime Minister so," says Padan. On the eve of the Camp David talks in 1978, Peace Now organized a demonstration in Tel Aviv that brought out 100,000 Israelis to cheer them on—the biggest demonstration in Israel's history.

Today, the settlements are Peace Now's main target, because they threaten not only the precarious peace, but also the nation's economy. Says Reserve Maj. Gen. Mattyahu Peled, a former military hero: "Even after huge investments, the settlements are almost never self-sufficient. They are a primary cause of Israel's devastating inflation."

"Annexation of the West Bank

would change the entire population balance, threatening Israel's very Jewishness," says Dedi Zucker, another Peace Now spokesman. This point sends shivers up many Israeli spines. There are some 500,000 Arabs living in Israel, alongside perhaps 3.3 million Jews. Add an estimated 1.2 million Arabs in the West Bank and Gaza Strip, consider the higher birth-rate of the Arabs, and Israeli Jews would face a threat to their majority within a generation or two.

Prof. Yehoshafat Harkabi, a former general and onetime army intelligence chief who now teaches at Hebrew University in Jerusalem, points out that there are not enough settlers to fill the huge number of communities envisaged by Begin and minister of agriculture Maj. Gen. Ariel Sharon. "In a decade, they have managed to find only about 8000 Jews to populate the present West Bank settlements. Even if they get up to a total of 15,000, it would still be only a drop in the bucket beside the hundreds of thousands of Arabs already there."

Drops of Poison. Increasingly, otherwise sympathetic observers are troubled by the Begin government's stubborn expansion of the settle-

ments. With his expert finger on the pulse of Washington, New York Times columnist James Reston recently wrote: "Every movement by the Israeli cabinet to expand the Jewish settlements in the West Bank . . . is a drop of poison in the U.S.-Israeli relations."

In America, as in much of the rest of the world, not even outspoken opponents of the settlement program question Israel's right to exist or its need for secure borders. What they do object to is a policy that threatens to compromise a peace agreement that could finally bring Israel the security it has sought for so long. Despite the swelling controversy, Israel recently doubled its request for U.S. aid to a mammoth \$3.45 billion in 1980. Now, unless public opinion at home and abroad can force Israel to reverse its policy, a portion of American taxpayers' dollars would, ironically, be poured into a settlement program that Washington itself considers to be illegal and an obstacle to peace.

Reprints of this article are available. Prices: 10—\$3.00; 25—\$6.00; 50—\$9.00; 100—\$15.00; 500—\$55.00; 1000—\$48.00. Postage and handling charges included in orders of 1000 or less. Address: Reprint Editor, Reader's Digest, Pleasantville, N.Y. 10570.

To Prime Minister's Office
Jerusalem, Israel
18.7.80
169-0
13 VIII. 1980
From Lee Kestner M.D.
712 Lehigh Ave. - Portsmouth, Va 23707
Begin's policies are
going to kill the goose that laid
the golden eggs.

THE CASE OF THE MISSING REMBRANDT

FEATURE CONDENSATION
PAGE 221

SCIENTOLOGY: ANATOMY OF

PAGE 95

WHO WILL CONTROL THE WEATHER?

PAGE 115

Cecil Starcher's Bargain With Life	Joseph P. Blank	81
Scientology: Anatomy of a Frightening Cult	Eugene H. Methuen	86
The Emperor's Terra-Cotta Army	Smithsonian	94
65 Million Women Want My Husband!	"Aunt Erma's Cope Book"	99
Innocence Abroad: Jimmy Carter's Four		
Misconceptions	Rowland Evans & Robert Novak	103
Unforgettable Perry Mason	James Stewart-Gordon	108
Who Will Control the Weather?	Lowell Ponte	115
To Live Like a King, Take the Queen	Gourmet	119
The Most Dangerous Game	Fiction Feature	124
Children of Divorce	Newsweek	130
Bill and Mark: A Tale of Two Friends	Life	137
How's This?	Entertainment Weekly	141
Let's		143

Israel's Unsettling Settlements

Israel's	By Edward Hughes	179
Trek of the Green	Franklin Russell	197
Have You Touched Anyone Lately?		
"Caring, Feeling, Touching"		201
"Oh God!" It's George Burns!	Maurice Zolotare	209

The Man Who Loved Benny Leonard, 21
More Little Lists, 33
Cheese: Poor Man's Meat, 39—Megan's Legacy, 55
Gold, Green, Glorious May, 69—Name That Celebrity! 74

Behind the Lines, 9—Notes From All Over, 31—Personal Glimpses, 64—Points to Ponder, 78—Life in These United States, 92—Laughter, the Best Medicine, 113—It Pays to Enrich Your Word Power, 135—Toward More Picturesque Speech, 153—All in a Day's Work, 162—Quotable Quotes, 193—Humor in Uniform, 200A—News of Medicine, 219

59th year: Over 30 million copies bought monthly in 15 languages

Israel's Unsettling Settlements

Condemned in and out of Israel as illegal and immoral, civilian outposts on the occupied West Bank continue to expand—creating a new Middle East tinderbox

By Edward Hughes

A LITTLE MORE than one year ago, the elusive Middle East peace seemed within grasp. Following the dramatic trip to Jerusalem by Egypt's President Anwar Sadat and the ensuing Camp David negotiations, an Egyptian-Israeli peace treaty was signed in March and ratified in April 1979. Among the provisions, Israel agreed to withdraw from the Sinai region of Egypt in exchange for a guaranteed ceasefire and recognition of Israel's right to exist. The first stage of the withdrawal, returning two-thirds of the territory occupied by Israel in the Sinai to Egypt, was completed last January and is scheduled to be completed in the spring of 1982.

Israel, however, also promised to

start negotiations looking toward Arab autonomy in the Israeli-occupied West Bank of the Jordan River, 2165 square miles of territory captured from Jordan in the 1967 Six-Day War. These talks have gotten nowhere. Meanwhile, Israeli civilians continue to settle in the occupied territory, often taking over land tilled or possessed by Palestinian Arabs for generations. Consider:

Across the Judean hills near Bethlehem, at least 22 Arab farmers from the village of El-Hadr now have to find odd jobs to feed their families. Some 500 acres of land they have cultivated for generations have been expropriated for the nearby Israeli settlement of Efrat.

At the village of El Auja, other

Arab farms were virtually destroyed last summer because Israeli occupation officials refused to let the farmers drill a village well into the big underground water supplies below. These are tapped for the exclusive use of nearby Israeli settlements, where swimming pools are brimming and well-watered grapevines and citrus trees make a fine splash of green on the scorched limestone foothills.

Biblical Title Deed. These are just two of the results of a continuing Israeli policy of colonization on the West Bank. In the process, Israel is flouting United Nations resolutions calling for its withdrawal, ignoring a Geneva convention against populating occupied land with its own citizenry, and sharply reducing the chances of achieving peace with its Arab neighbors.

Complaints against Israel's settlement policy flow in from many countries. The president of Austria's fund-raising Israel Bonds committee has resigned in protest. Fifty-nine prominent American Jews, including Jerome B. Wiesner, president of the Massachusetts Institute of Technology, and composer-conductor Leonard Bernstein, published an open letter stating that "a policy which requires the expropriation of Arab land unrelated to Israel's security needs and which presumes to occupy permanently a region populated by 750,000 Palestinian Arabs, we find morally unacceptable. . . ." Polls inside Israel itself suggest that about 50 percent of the country

thought the settlements a threat to peace.

The U.S. government has openly denounced the settlements as "illegal" and "an obstacle to peace." Yet to the Arabs it is clear that American aid, currently flowing into Israel at the rate of almost \$2 billion per year, helps keep the country afloat and allows Israel to dig its heels deeper and deeper into Arab soil.

To be sure, the first Israeli settlements, planned in detail soon after the guns had fallen silent in 1967, had a military security role. But by 1977, some 40 clusters of civilian settlers were established on Jordan's "administered territories." Since mid-1977, when Prime Minister Menachem Begin took office, the pace has more than doubled—at least 30 new civilian settlements have been created on occupied West Bank land.

Today, however, security is no longer the main issue. Instead, Begin and many of his colleagues are using the Bible as title deed. They believe God made a Biblical promise to the Jews of the ancient Eretz Yisrael (Land of Israel), which includes Judea and Samaria—today's West Bank. Thus, Jews will be settled anywhere and everywhere, and never mind the claims of Arabs who have owned the land for centuries.

How It Works. Most West Bank settlements are tiny clusters of 10 to 30 structures, often resembling holiday trailers without wheels, perched on hilltops a mile or so from neighboring Arab villages. Others are ac-

tual towns with small workshops and factories. All have telephones, water and electricity. The cost of this enterprise could reach \$200 million or more this year and, to accommodate the settlement program, thousands of acres have been expropriated from—or prohibited from use by—Palestinian Arabs.

The usual procedure has been for Israeli troops to arrive without warning, set up boundary markers and warn farmers to stay off the land; often a formal notice arrives afterward that the land is needed for military purposes. A few weeks later, after the area has been bulldozed, the soldiers disappear and the sometimes stripped land is taken over by civilians.

Sometimes the settlers themselves do the expropriating. At Ophra the Israelis started their community on an old disused Jordanian army camp in 1975. Arab neighbors say that within three years the settlers wanted more land. One day in 1978, they arrived on the adjacent one-acre site of Arab bus driver Mohammed Ibrahim Issa and unrolled barbed wire around three-fourths of his property. Down went his fig trees, lemon trees and grapevines, and onto the plot went a dozen little pre-fab homes. His frantic pleas to the local Israeli military governor were ignored. Now Mohammed is left with just enough room for his house, a place to park his bus, and a tiny plot beside the house to grow vegetables.

Not far away, when Israeli settlers moved onto the Biblical site of Shilo

in 1977, they ostensibly were starting an archeological dig for ancient relics. But no archeologist ever joined the group and no digging was ever done. Instead, within weeks, two or three dozen civilian families were living on the land. The 20 acres lost had been the property of Arab villagers from nearby Qaryut.

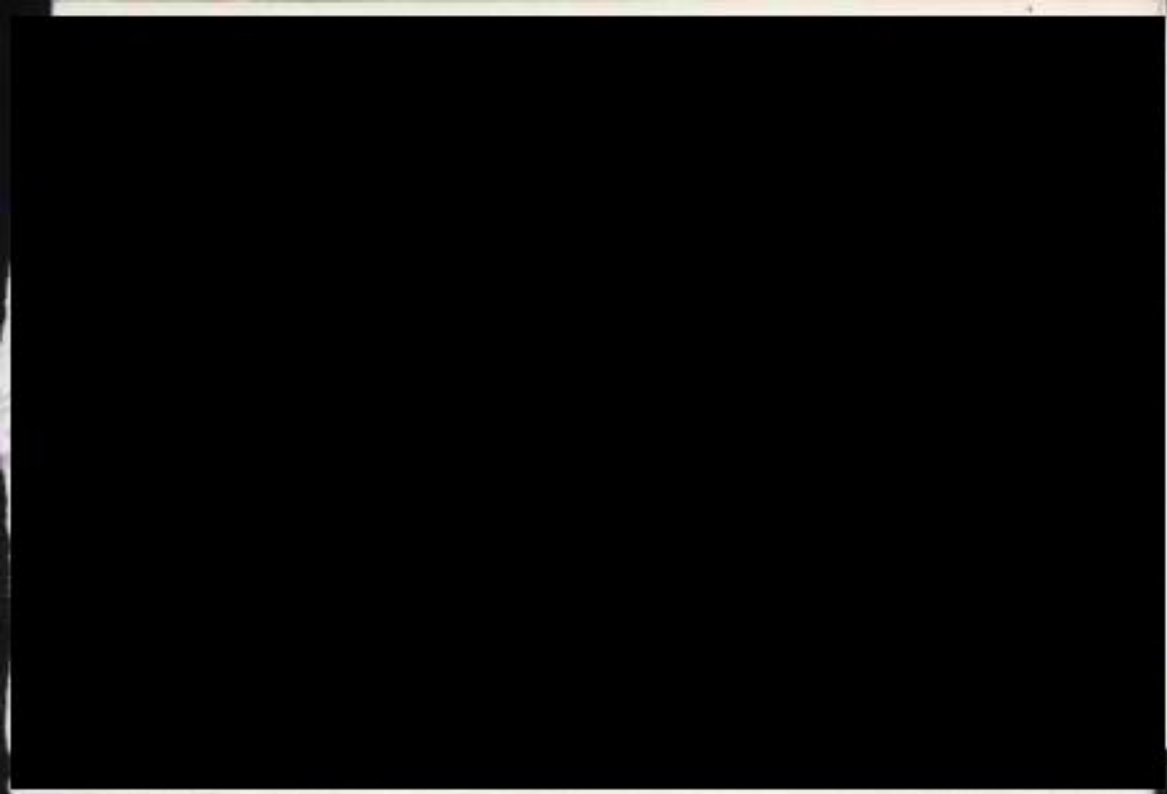
The most frequent argument by Israeli authorities and settlers is that they are not seizing one inch of private land for the settlements. They are simply acquiring "state land," i.e., property owned or controlled before 1967 by the state of Jordan. This is sometimes true, but more often not. Still, the argument can be made to sound convincing because past land-ownership laws were vague and complicated. The villagers' right to their land was traditionally implicit in their inscription on local Jordanian tax registers, and everybody knew where one man's olive trees—or just plain rocky slope—stopped and another man's began. Taking advantage of this informality, Israeli land officials have brushed aside pleading Arab claimants.

Tide of Violence. But it is not only lost land that Arabs bemoan. They are also bitter about Israeli water-supply policy. Indeed, Israel proper draws fully one-third of its annual needs of 1.6 billion cubic meters of water from the underground reserves of the occupied Jordanian territory. Some 20 deep wells have been drilled in the West Bank by the Israelis. Yet, with a few exceptions, for the past 13 years they have

56

Prime Minister's
Jerusalem, Isra

Jerusalem, April 23, 1980
169-0

[REDACTED]

Dear Mr. [REDACTED]

I wish to acknowledge with thanks receipt of your letter to the Prime Minister dated March 17, 1980, and to advise you that its contents have been brought to his attention.

With best wishes,

Sincerely yours,

Yehuda Avner
Adviser to the
Prime Minister

A
G. Aron

9 IV 1980
169-0
8401-2
✓

March 17, 1980

Menachem Begin, Prime Minister
Jerusalem
Israel

Dear Mr. Prime Minister:

The UN vote by the United States of America was no accident, but was a true reflection of the mood of America and a growing dissatisfaction with the settlement policies of the Israel Government. It is time that your government realizes that you can no longer function without considering that the arena you are involved in is one of public relations. Why must you take risks and alienate friends when it is not necessary?

The Security Council resolution was a direct result of the retaliatory settlement issue involving Hebron. To add insult to injury, every autonomy session is preceded by another settlement announcement from Jerusalem. The lack of concern for the positive is overwhelming and has placed the American Jew in a most untenable situation. I am embarrassed that my President had to disavow an action that he never should have taken in the first place, but which to a limited extent I supported, for I am tired of the settlement pronouncements and the ill will created when there is no need to create such ill will. I found that your answers to the questions by Leo Nevas of the American Jewish Committee indicate a less than well-founded reason to pursue settlements where they are not strategically necessary.

I am enclosing a copy of Mr. van Leer's editorial in The New York Times, and I trust that you will read it with great care for he certainly has some very constructive thoughts on this matter. In addition, I humbly suggest that Ambassador Evron wake up to the realities of according proper hospitality to the delegation of the National Council of Churches. His proposed snub of that organization (no matter how biased they are) is wrong.

Sincerely yours,

APK
23-4-80

Is Juden-rein rule 'legal'?

JEWISH WEEKLY
March 16, 1980

EDITOR'S NOTE: The State Department, firmly backed by President Carter, persists in referring to all of the Israeli settlements in the West bank as "illegal." A Senate committee plans to challenge the State Department at a hearing next week to bring proof of this alleged illegality. In the meantime, we would like to know if the State Department has ever protested the unquestionable illegality and inhumaneness of the total, *one hundred per cent* exclusion of Jews from the West Bank and East Jerusalem during the whole of the period between 1948 and 1967 when Jordan held that territory by force of arms, illegally, in open defiance of a UN partition plan?

that Jews in the United States do not know the tremendous power they can wield if they want to use it.

"The problem is not what you believe on Yom Kippur, but that you stay together and fight together the rest of the year," he said.

Rabbi David M. Winter, executive director of the Greater N.Y. Council of R.Z.A. termed the group that caused the disturbance during Secretary Goldschmidt's talk, "young idealists of Gush Emunim." He explained that they were promoting West Bank settlements and many were dissatisfied with the course of peace negotiations.

Rabbi Jakobovits was scheduled to speak Sunday evening at the Forest Hills Jewish Center, but the talk was cancelled. The reason given was one of security problems.

continuity," Rosenman states, "There is a special reason to be concerned when families seem to be falling apart."

Rosenman cited the following planned Center projects:

- A conference on the historical evolution of the family;

- A pilot study of coping strategies used by two-career families with three or more children;

- An investigation of the effect of parental separation or divorce on the development of Jewish identity in children;

- Studies of family pattern and needs among different ethnic and religious groups, and the particular dynamics of present-day Jewish family life;

- Research on how Jewish living can enrich the quality of family life, and what communal agencies can do to promote Jewish living programs.

One-fourth drop

WESTER, CONNECTICUT 06412

U.S.A.

60

Prime Minister Menachem Begin
Jerusalem
Israel

By air mail
Par avion

Jerusalem, April 13, 1980
169-0

The Members of Bnai B'rith Olympic XI
650 Tulip Tree Lane
Boca Raton
Florida 33432

Dear Friends,

The Prime Minister has asked me to convey to you his deep appreciation for your message of support and solidarity.

With best wishes,

Sincerely yours,

Miss Yona Klimovitzky
Personal Assistant to the
Prime Minister

Washington, April 12, 1960
1960

The President of the United States
and the Vice President
and the Speaker of the House
of Representatives

Dear Sirs:

The new United Nations
is a very important
organization and
it is very important
to have it in the
United States.

Sincerely,
John F. Kennedy

John F. Kennedy

John F. Kennedy
President of the United States
Washington, D.C.

OLYMPIC XI LODGE #2947

chartered 1973

B'nai

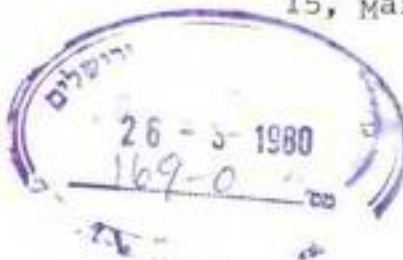

B'rith

650 Tulip Tree Lane
Boca Raton, Florida 33432
Telephone: 392-5084

15, March 1980

prime minister menahem Begin
knesset
Jerusalem, Israel

Mr. prime minister;

The members of B'nai B'rith olympic XI, boca raton, Florida are in complete agreement with your recent action in establishing Jewish areas in preetz Israel. your leadership of the state of Israel is to be highly commended. We support you wholeheartedly and wish you the strength and good health to bring to a successful conclusion the peace process that will bring eternal peace and prosperity to the Land of Israel.

4
13-4-80

Samuel Blair
Sigmund Weiss
Sol Weenherg.
Mitchell Berman
Richard R. Samuel
Jerome Cohen
Myra O'Briskin
Jane O'Briskin
Jack Ellin

Samuel Blair
E. Litzman
Nathan Zilber
Celia Roszold
Mona, Ben
Harry Friedman
Theodore Shultz
Gruettl. Peas
Ruth Berman

to Thomas W. Lanfer
James K. K...
Moses M. Shuck
Julius Sherman
Julius Serme
Sam Edman
Hoy Middleton

David Perlin
Jerome Seinfeld
A.R. Surtz
Ernest Golden
L. Ruman
Jack Lingold
David Perlberg

BLAIR REALTY

Real Estate Investments

~~1004 Avenue B~~ P.O. BOX 1538
~~Melbourne, Florida 32904~~

Delray beach, fl. 33444

ירושלים, כ"ז בניסן התש"ם
13 באפריל 1980

169-0

לכבוד

הנכבדה,

גב'

היינו מאשר בחודה את קבלת מכתבך מיום 24 במרץ
1980 שהובא לעיונו של ראש-הממשלה. מר בגין רצה להשיב
לך אישית, אולם בשל טרדותיו המרובות טרם נתפנה לעשות
כן. אניח לפניו שוב את המכתב, לאחר שובו מארצות-הכרית.

בכבוד רב ובברכה,

י. קדישאי

מנהל לשכת ראש-הממשלה

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased by 50% (Mental Health Foundation 1999). The prevalence of mental health problems has increased in the general population, and the incidence of mental health problems has increased in the prison population.

There is a growing awareness of the need to address the mental health needs of prisoners. The Department of Health (2000) has published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners. The Department of Health (2000) has also published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners.

The Department of Health (2000) has published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners. The Department of Health (2000) has also published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners.

The Department of Health (2000) has published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners. The Department of Health (2000) has also published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners.

The Department of Health (2000) has published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners. The Department of Health (2000) has also published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners.

The Department of Health (2000) has published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners. The Department of Health (2000) has also published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners.

The Department of Health (2000) has published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners. The Department of Health (2000) has also published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners.

The Department of Health (2000) has published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners. The Department of Health (2000) has also published a strategy for mental health services, which includes a commitment to improve the mental health of prisoners.

ירושלים, כ"ז בניסן התש"ם
13 באפריל 1980

169-0

לכבוד

הנכבדה,

גב'

הריני מאשר בחורה את קבלת מכתבך מיום 24 במרץ
1980 שהובא לעיונו של ראש-הממשלה. מר בגין רצה להשיב
לך אישית, אולם בשל טרדוחיו המרובות טרם נחפנה לעשות
כן. אניח לפניך שוב את המכתב, לאחר שוכו מארצות-הברית.

בכבוד רב ובברכה,

י. קדישאי
מנהל לשכת ראש-הממשלה

24-3-80

חברים המעסיק השלם והברכה!

ברוך ה' שנתן לנו את כל זה. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו.

ביום הזה אנחנו נשתדל להחזיר לך את כל מה שנתת לנו. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו.

אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו.

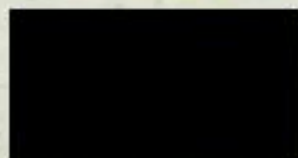
השם הגדול והנשגב. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו.

אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו. אנחנו מודים לך מאוד על כל מה שנתת לנו.

הנהגות אלה הן חלק מההנהגות
המנהגיות ב"ה אצלנו, והנהגות אלה
הן חלק מההנהגות המנהגיות
במקום זה. אלה הן חלק מההנהגות
המנהגיות ב"ה אצלנו, והנהגות אלה
הן חלק מההנהגות המנהגיות.

הנהגות אלה הן חלק מההנהגות
המנהגיות ב"ה אצלנו, והנהגות אלה
הן חלק מההנהגות המנהגיות.

בבית אלה אצלנו!

6

לכבוד
 א. חנה, ב.ת. 10, ב.ת. 10, ב.ת. 10

ישראל

ירושלים, י"ב בניסן התש"ס
30 במרץ 1980

169-0

לכבוד

הנכבד,

מר

תודה על סבתון מיום 26 במרץ 1980.
ראש המטולה פרא בפלוג השוטת הלב אח דברין
החשובים.

בכבוד רב
ובברכה חג ש מ ח,

י. קדישתי
מנהל לשכת ראש הממשלה

ירושלים, י"ג בביסן התש"ם
30 במרץ 1980

169-0

לכבוד

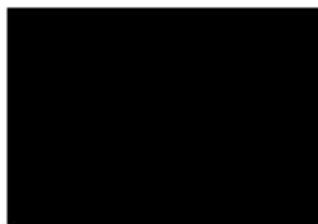
המכבד,

מר

הודיה על מכתבך מיום 26 במרץ 1980.
ראש הממשלה קרא במלוא חשומת הלב את דבריו
החשובים.

בכבוד רב
ובברכת תג ש מ ה,

י, קדישאי
עוזל לשכת ראש הממשלה

30.1.80

26.3.80

ב"ה

לכבוד
ראש ממשלת ישראל
מר מנחם בגין
ירושלים

אדוני ראש הממשלה,

מצורף העתק ממכתב כבודו אלי מיום 7.7.78. כבודו כותב לי בתשובתו; "אנו עושים כמיטב יכולתנו כדי להשיג את המטרות הלאומיות בשלובן; לא למסור את שטחי ארץ ישראל לריבונות זרה ולהגיע לידי שלום."
היום, לאחר כמעט שנתיים מתשובת כבודו, אפשר בהחלט לאמר שאף אם כוונותיו היו רצויות, לא נתקמו המעשים. באשמתנו, אנו עומדים היום במצב שלא היינו בו באף תקופה לאחר מלחמת ששת הימים, (וגם בממשלות הרעות ביותר) מבחינת יחס ערביי ארץ ישראל אלינו (ראה דברי הקאדי וראש עיריית חברון מאתמול, וראש עיריית שכם מלפני כשלושה חדשים - ותגובתנו בשני המקרים), ומבחינת יחס העולם אלינו (ראה החלטת מועצת הבטחון האחרונה).

בקרתי היום אצל ראשי המועצות, שובתי הרעב, האנשים אשר העלו אותך לשלטון. הם, כשאר העם, עומדים אובדי עצות כנגד מדיניות הממשלה, בידעם כי כל ממשלה אחרת היום (לאחר הוותורים שכבר נעשו בסיני) תהיה רק רעה יותר לעם ישראל. ראיתי אותם בסבלם הפיזי והנפשי ביום השמיני לשכיתת הרעב שלהם. הם נחושים בהחלטתם להמשיך ולרעוב עד שימלא כבודו את הכטחתו בנוגע למעמד המשפטי של הקרקעות בשטחים. הם גם נחושים בהחלטתם לקים מצוות אכילת מצה בליל הסדר, אשר לדעת הרופאים עלולה לגרום להם לבזקים גופניים חמורים, ואולי במקרה אחד גם ח"ו למוות.

אני קורא לך אדוני ראש הממשלה, כאחד מאלו שהלכו אחריך לאורך כל הדרך, כאחד שתמר מהובו וממרצו בבחירתך, וכאחד שהיה לו הכבוד לקבל תשובה אישית ממך, אנא - אל תתן לזה לקרות! כי בידך היא. אנא, עשה היום - עוד לפני נסיעתך לארה"ב - להקון מעמדם המשפטי של הישובים בשטחים. וגם אם צעד זה יאלץ אותך להגיש את התפטרותך לנשיא לאחר שיתקן מעמד הישובים, תהיה זו הקרבה מכובדת נוספת שלך למען עם ישראל.

זכור, אדוני ראש הממשלה, את מאמר מרדכי לאסתר; "כי אם החרש תחרישי בעת הזאת, רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר... ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות".
אדוני ראש הממשלה, אני כותב שורות אלה בלב שבור ובעניינים בוכיות, אבל אם זו הדרך להציל את חיי השובתים שנחרו בך והעלו אותך לשלטון, זו חובתך המוסרית.

בתקווה ובתפילה כי דברים היוצאים מלב שבור יכנסו ללב בריא.

שלך בכבוד רב

ראש הממשלה

ירושלים, ב' בחמוץ תשל"ח
7 ביולי 1978

169-0

לכבוד

מר הנכבד,

הריני מאשר בתודה את קבלת מכתבך מיום 26 בירני 1978.

אודה כי את המודעה הטובה שלך בחקירת הבחירות קראתי רק לאחר שהואלת לצרפה למכתבך. והיה בה רגש רב; מצאתי אותו גם בדברייך. האמן לי, ידיד יקר: לא הפכתי ל"מתוך" כפי שלא הייתי מעולם "קיצוני". כל הביטויים האלה הם מלאכותיים בתכלית. לא שניתי כלל את העקרונות שבהם הנני מאמין כל ימי חיי, ובמסגרת העקרונות האלה אני שואף בכל לבי למנוע מלחמה ולהביא שלום לעמנו.

אנא, עיין בתשרומת-לב במצענו, אשר בחלקו הרב עזרתי לנסח, ותמצא את הגישה הזאת, במפורש. העובדה, שיש לנו קשיים וגם מופעלים עלינו לחצים, אינה צריכה להתמיה איש. כלום לא ידענו על-כך במשך כל השנים האחרונות? ואנחנו עומדים על זכויותינו ולא ויתרנו עליהן. אינני מכחיש כלל כי הבעיות הן סבוכות וקשות. אין זה נכון שלמדתי עליהן רק לאחר הקמת הממשלה; ידעתי עליהן גם לפני כן. ואנו עושים כמיטב יכולתנו כדי להשיג את המטרות הלאומיות בשילובן: לא למסור את שטחי ארץ ישראל לריבונות זרה ולהגיע לידי שלום. קשה? אין ספק. אך מי שיחפז לטעון: בלתי-אפשרי, עצתי לו - אל נא בתפזנר.

קבל נא תודתי על דברייך הטובים, אשר אמנם כן, יצאו מן הלב ונכנסו אל הלב. כל משפט במכתבך רווי רצון טוב, אמונה ואמון ועל-כך ניחנת לך תודתי.

בכבוד רב ובברכה,

מ. בגין

עלה : מסך וכלכלה

ם" - נסיגה בנת"ד

ל. "הודעה קרובה" בענין נפט בסיני

מספר מניות, פונדמנטלי		מספר מניות, פונדמנטלי	
126.90	-0.29	126.90	-0.29
128.99	-0.15	128.99	-0.15
21.50	-0.16	21.50	-0.16
196.26	-0.42	196.26	-0.42
10.85	+0.85	10.85	+0.85
155.39	-1.21	155.39	-1.21
175.54	-0.87	175.54	-0.87
232.91	+1.98	232.91	+1.98
396.20	+1.16	396.20	+1.16
מספר מניות		מספר מניות	
249.25	-1.04	249.25	-1.04
212.52	-1.13	212.52	-1.13
202.40	+1.04	202.40	+1.04
202.40	-0.53	202.40	-0.53

+1.0 311	רצ"ר	+2.0 420.5	רצ"ר	-0.5 319
+1.5 308.5	רצ"ב	-0.5 413	רצ"ב	+3.5 309
+0.5 367.9	רצ"ג	מחירי כותונות 1969 (6.5%)		
+0.5 367.9	רצ"ד	סיון 61-1970		
1.0 362	רצ"ה	1.5 355	רצ"ה	777
-1.0 362	רצ"ו	-0.5 407	רצ"ו	749
+0.5 361.5	רצ"ז	405	רצ"ז	775
+1.5 361.5	רצ"ח	-1.0 397	רצ"ח	(6.5%) 1969
357	רצ"ט	399	רצ"ט	421
+0.5 356	רצ"י	400	רצ"י	419
357.5	רצ"י	+1.0 407	רצ"י	-1.0 419
356.5	רצ"י	+2.0 405	רצ"י	421
355	רצ"י	394	רצ"י	412
359.5	רצ"י	+0.5 394.5	רצ"י	+2.0 414.5
+0.5 359	רצ"י	-1.0 394	רצ"י	412.5
מחירי כותונות 1970		-2.0 386	רצ"י	407
+0.5 359	רצ"י	-1.5 386.5	רצ"י	416.5
+1.0 360	רצ"י	-1.0 383	רצ"י	416.5
+0.5 358	רצ"י	-1.0 383	רצ"י	416.5
+0.5 358.5	רצ"י	-1.0 383	רצ"י	420.5
+0.0 355	רצ"י	375	רצ"י	420.5
מחירי כותונות 1968 (כרייה)		-1.0 373.5	רצ"י	421
סיון 61-1970		-0.5 373.5	רצ"י	425
-2.5 371.5	רצ"י	369.5	רצ"י	422
-1.0 371.5	רצ"י	+2.0 364	רצ"י	417.5
-0.5 364	רצ"י	-0.5 367.5	רצ"י	420.5
356	רצ"י	+3.0 367.5	רצ"י	
-1.0 359	רצ"י	362	רצ"י	
+1.0 327	רצ"י	362	רצ"י	
-0.5 291	רצ"י	-1.0 355	רצ"י	
-0.5 293	רצ"י	356	רצ"י	

-1.5	348.5	ש"ח	+4.0	308.5	ש"ח	-11.1
	326	ש"ח	-1.0	347.5	ש"ח	+24.4
-1.0	304.5	ש"ח		348	ש"ח	1.7
	310	ש"ח	+2.5	345.5	ש"ח	85.5
			-0.5	340.5	ש"ח	45.6
				341	ש"ח	21.5
-1.0	375.5	ש"ח		352.5	ש"ח	0.2
-0.5	291	ש"ח		347	ש"ח	-35.5
			+3.5	317	ש"ח	60.5
			-1.5	312.5	ש"ח	26.8
	291.5	ש"ח	-5.0	331.5	ש"ח	-10.5
	310	ש"ח	-1.0	329.5	ש"ח	-15.5
-0.5	508.5	ש"ח	-1.5	329.5	ש"ח	28.8
-1.0	267.5	ש"ח				1.1
	364.5	ש"ח				-12.5
	200.5	ש"ח				-13.5
	294.5	ש"ח				11.4
-0.5	231.5	ש"ח				37.0
	212	ש"ח				61.3
-0.5	257.5	ש"ח	+0.5	444.5	ש"ח	30.0
-1.0	239.5	ש"ח	+1.5	444	ש"ח	32.7
	210	ש"ח	+4.0	442.5	ש"ח	-18.5
			+1.5	440.5	ש"ח	20.0
-2.0	209	ש"ח	+1.0	441	ש"ח	62.6
			+0.5	443	ש"ח	-61.5
			+2.5	442.5	ש"ח	16.3
-0.5	257.5	ש"ח	+1.5	451.5	ש"ח	26.1
+0.5	205.5	ש"ח	+7.0	458	ש"ח	190.6
			+6.5	455.5	ש"ח	5.8
			+4.5	451.5	ש"ח	14.8
			+4.0	454	ש"ח	+

האוניברסיטה הפתוחה

תוכל ללמוד בביתך:
אנגלית ברמה תיכונית
וערבית מדוברת

בזירת
חומר כתוב
קטטוח
משדרי טלוחיות
הנחיה אישיות בא
הנחיה קבוצתית

משך הקורס בערבית מדיברת הוא 4 חודשים, והוא
מקנה למסיימיו ידע של כ-700 מילים.

הקורס באנליזת ברמה תיכונית הוא סדרה של 3 קורסים בני 4 חודשים כל אחד. הקורס מלווה ב־32 משדרי טלוויזיה, מסימיו יוכלו לנשט לבחינות הבגרות באנליזת.

למנוע פריטים נוספים, מלא ושלח את התלוש המצורף.

אמריקניסטיה המפורזת — פרנסה הסובסידיות
 39,328, רמת-אביב
 מי מעניין לקבל את הדיעון למחיר. הלקוחים השלישי (הדיוען י
 10 חלוקה)

[illegible]

אם החלטת להצביע למערך או לד"ש,
או לא להצביע בכלל —
מודעה זו מופנית אליך!

קאטור חודש: „לא אהסט, אם אראת במירו פיתרון צודק, השתמש במלוא עוצמתו ומכח השיכונע שלנו להביא את עמי (הנזה"ת) להסכם" (הארץ, 3.5.77).

על מי ניסה קארטר להפעיל את עוצמתו? על מי ניתן להפעיל לחיצת כמרון על ה„מחור“? לחצים מעולם לא הופעלו על „קייאליס“ לחיפץ; כשמהיג שהיה ידוע ב„קיצוניותו“ רק רגע על אפשרות ויתור, התמונה כל העולם ולחצים הופעלו ביתר רמת על ה„מחור“.

בארץ השנים הבאות עלולות להקבע, ע"י ארה"ב, עובדות שלא יתקנו עוד לעולם. אם קארטר יחשוב שיש לו עסק עם "חורוי" הוא ימשיך לחצוץ שאף אחד לא יוכל לעמוד בהם. בעזרת כחצים אלו יושא האסדר כמורה, ללא שלום, י"י כל עמדות הכה שלה, אולם אם יחשוב שיש לו עסק עם "קיצוני", יוותר מראש על כל נטינות הולחץ, ואת החצוצה ימשיך על מנהיגי ערב האחרים שלאחרונה קרא להם "מתחמים", בבחירות אלו עלינו להתעלות מכל החישובים האחרים ככל שהם צודקים, ולהעלות למלחמה מנהיג בעל תדמית של "קיצוני" אשר לו הסיכויים לקבל רוב רציני בבחירות. אדם כזה יהיה נתון לפחות לחצים. ברור שלא למעוך ולא לר"ש יש מנהיג בעל תדמית כזו.

כל שאר הנושאים, ככל שהם חשובים, לכוון בחירת אזוריות
מער עתה, נושאי הכלכלה ויחסי העבודה) גם אם לא יתקנו
הבחירות הללו, נוסד לתקום בפעם הבאה. אולם אם נעלה את
ידן או את פרס לראשות הממשלה, מונח תקווה שהם יתקנו
איה שהיא עול חברתי או כלכלי בארבע השנים הבאות, נזמן
לעצמנו מראש לחצים אשר לא נוכל לעמוד בהם. וגם אם נזכה
אזיה שני כלכלי או חברתי, הוא יהיה ללא כל יחס להפסד
יגורם לנו במישור הבטחוני.

אמר יקר! אם עתיד ועתיד ילדי יקר לך,
אל תעזב לארה"ב עלייך העלאת מנהיג
מחור לשלמון!

וידעה זו מומנה ומסורה למיטתם ע"י אדם פרטי אשר אף פעם
לא הצביע עבור בנין, אך המעט רואה זאת כמו השעה. (אויבני
ובקש מימון הציבור).

28.6.78

ב"ה

לכבוד
ראש ממשלת ישראל
מר מנחם בגין
ירושלים

אדוני ראש הממשלה,

מצורפת מודעה אשר פרסמתי ערב הבחירות. אינני, ולא הייתי, חבר הליכוד, ומודעה זו סומנה מכיסי בלבד. זאת מכיון שהאגף שלי בכל ליבני בגבורות הדברים, וראיתי חובה לעצמי לפנות ולקרוא ברוח זו לשאר אזרחי ישראל. מתוך כך אני גם מרשה לעצמי לכתוב לך היום מכתב זה.

אין לי ספק שהעם בחר בך, אדוני ראש הממשלה, מכיון שראה בך מנהיג שיוכל להנהיג את העם ברוח העקרונות שהיו בר לרגליך. העם בחר בך כי ידע שרק אתה תוכל להריט את הגאווה הלאומית שלנו, (כפי שאמנם עשית בתחילה כשדיברת על "הרבה אלונים מורה"), ושרק מודות חזקה כשלך יזהר קארטר מלהפגיל להצית. אולם עם קבלתך את עולה של ראשות הממשלה, הפכת ממנהיג "קיצוני" למנהיג "מתון". אין לי ספק שרצונך הכן לשלום הוא שיוחף אותך לדרך החדשה אשר בה בחרת. אולם כשהיית באופוזיציה ידעת והתראת שדרך זו רק גורמת להחצים, אשר מרחיקים את השלום. והנה עכשיו (אולי בלחץ חברים בממשלה) אתה בוחר בדרך קודמת, ומטילא מגביר את הלחצים עלינו.

אדוני ראש הממשלה, לא אייבי בתן ו'א אנשי "שלום עכשיו" בחרו בך. בחרו בך אנשים התומכים במצע הליכוד, בארץ ישראל השלמה, ובגוש אמונים. הם רוב העם אשר העלה אותך לשלטון, ולהם חובתך בראש ובראשונה. אנא, החזר לנו את גאוותנו הלאומית. על ידי כך תגרום ש-

א. ארה"ב תרפה מהלחצים.

ב. סאדאת (הרוצה, לפי כל הדיווחים, בשלום) יבין שאת השלום הוא יוכל להשיג רק בווייתורים מצידו.

ג. המוראל של העם יעלה, כפי שהיה לאחר הבחירות.

ד. גם חברי הממשלה לא יבסו למשך כל אחד לכיוון אחד, כשאתה תראה להם את הדרך.

אנא, תן אור ירוק להתישבות בשטחים. שיבינו סאדאת וקארטר, שאם הם לא

יזדרזו לעשות שלום, יפסידו כל יום יותר ויותר. עשה אתה "הערכה מחדש" לקארטר,

לאחר הבזיון שעשה לנו עם עיסקת המטוסים. החזק חזק בהגה השלטון. לא זו העת

לענותבות. זכור את אשר אמר שמואל לשאול; "הלא אם קמן אתה כעיניך, ראש שבטי

ישראל אתה וימשחך ה' למלך על ישראל."

בכבוד רב, ובתקווה שדברים היוצאים מן הלב יכנסו ללב,

169-0 ✓
8407-2 1

March 17, 1980

Menachem Begin, Prime Minister
Jerusalem
Israel

Dear Mr. Prime Minister:

The UN vote by the United States of America was no accident, but was a true reflection of the mood of America and a growing dissatisfaction with the settlement policies of the Israel Government. It is time that your government realizes that you can no longer function without considering that the arena you are involved in is one of public relations. Why must you take risks and alienate friends when it is not necessary?

The Security Council resolution was a direct result of the retaliatory settlement issue involving Lebanon. To add insult to injury, every autonomy session is preceded by another settlement announcement from Jerusalem. The lack of concern for the positive is overwhelming and has placed the American Jew in a most untenable situation. I am embarrassed that my President had to disavow an action that he never should have taken in the first place, but which to a limited extent I supported, for I am tired of the settlement pronouncements and the ill will created when there is no need to create such ill will. I found that your answers to the questions by Leo Nevo of the American Jewish Committee indicate a less than well-founded reason to pursue settlements where they are not strategically necessary.

I am enclosing a copy of Mr. van Lear's editorial in The New York Times, and I trust that you will read it with great care for he certainly has some very constructive thoughts on this matter. In addition, I humbly suggest that Ambassador Evron woke up to the realities of according proper hospitality to the delegation of the National Council of Churches. His proposed snub of that organization (no matter how biased they are) is wrong.

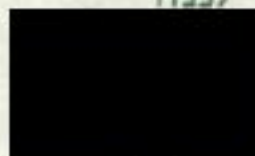
Sincerely yours,

MP:mb

ירושלים, י"ב בטבת התש"ס
2 בינואר 1980

169-0

לכבוד

מר הנכבד,

ראש-הממשלה ביקש ממני להודות לך בשמו על מכתבך
מיום ר' בטבת התש"ס. דבריך נגעו לעמקי לבי.

בברכה נאמנה,

י. קדישאי
מנהל לשכת ראש-הממשלה

the 1990s, the incidence of *S. flexneri* has increased in the United Kingdom [10]. In the United States, *S. flexneri* has been reported as the most common serotype in children with acute bacterial dysentery [11].

There is a paucity of data on the epidemiology of *S. flexneri* in the United Kingdom. In the 1970s, *S. flexneri* was the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery in the United Kingdom [14].

The purpose of this study was to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery.

The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery.

The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery.

The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery.

The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype isolated from patients with acute bacterial dysentery.

ירושלים, י"ג בשבט ה'תש"ס
2 בינואר 1980

109-0

לכבוד

מר לוי הנכבד,

ראש-הממשלה ביקש ממני להודות לך בשמו על מכתבך
מיום ר' בשבט ה'תש"ס. דבריך נגעו לעמקי לבו.

בברכה נאמנה,

י. קדישאי
מנהל לשכת ראש-הממשלה

סניף: ירושלים

כתובת: (רח' 77)

בית: להב' הרמ"ה

לכבוד
כאשר ממשלת ישראל
מזר מנחת ביין נ'
ירושלים

... לאמר דבסיה בלשון ציה היות, ראית כיצב אנשי הר'
כהנא מביית את כיה, ואלו כיה סופס היצקות אלו. כחלק
מאותם אנשים שמועסקים שגלה ישראל שיכרת לשם ישראל
אני חושק חלק, תכורות קיצוץ השלש שאלו היסודות. אלה
השאלות אני שאלה אפוא, הווא הרמ"ה ממסד היחיד, שאלו
שם ישראל יוכל לטלו ממהות, שמירה לא אכזות אלה
ישראל.

... יש הייחוסים לנו חקרי קרע בישראל, את ביטל התעור
מכה, ואת ביטל התעורר האזנות שם ישראל. ולכן אני בחשתי
לדחות מידתה צה. כחלק סניף קרע "ירושלים" וכתובת בתנועה
חושקני שאני אולי לטול חלק ויכר מהלך דוחות הסדקים
החל ואת חלק. בדרכנו היא חיוק פארהות אלה ישראל
אק אזכרות שם ישראל חשקה יותר, אני עדין חלק שאסור
לשנות את אופן - מורה, אק אסור לזאת קשה צה למעשה
אחר. כי קשה לזאת אחים, ההיסטוריה והמדינה אחר.
שמירה אלה ישראל ולא נבנתה.

בברכת שם ישראל
תורת ישראל
אלה ישראל
ובהברכת חקרים לתור

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million, and the number of people aged 75 and over has increased by 1.2 million (Office of National Statistics 1999). The number of people aged 65 and over is projected to increase to 6.5 million by 2011, and the number of people aged 75 and over to 4.5 million (Office of National Statistics 1999).

There is a growing awareness of the need to develop services to meet the needs of older people, and a number of initiatives have been developed to address this need. The Department of Health (1999) has published a strategy for older people, which sets out the government's commitment to improve the lives of older people. The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

לואס ממשלת ישראל
מנחת קטין
פקדים הממשליות
ירושלים

